

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek,

Zápolya-utca 1-és szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek, Zápolya-utca 1. hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon szám 21.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre	12 ft.
Félévre	6 "
Megyedévre	3 "
Egy hóra	1 "
- Egyen szám ára 4 kr. -	

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Szankció a politikában.

Nagybecskerek, január 27.

(F.) Minél több eszmecserét váltanak egymással gróf Apponyi Albert, a békeakciónak kezdeményezője és báró Bánffy Dezső miniszterelnök, annál inkább kitűnik, hogy az elérendő cél, a parlamenti béke helyreállításának tekintetében egymással lényegileg teljesen egyetértenek. A szombati ülésben Apponyi 12 pontból álló indítványa tárgyalásának elvben való elhatározását s annak a kuriai bíraskodásról szóló javaslat bizottságához való utasítását kérte, aminek a miniszter készségesen hozzájárult és azt a ház egyhangúlag határozottá emelte. A lépések tehát, amelyeket a nemzeti párt vezére fel fogása szerint a parlamenti béke elérése végett szükségesnek tart, eddig az ő programja szerint nyomról nyomra megvalósulást nyertek.

Es ennek dacára mégis azt vagyunk kénytelenek konstatálni, hogy a béke ügye a szombati szótvaltságok után tulajdonképpen még sem haladt előre. A kormányelnök, mint a többség vezére az ezredéves ünnepélyekre való tekintettel propter bonum pacis a legmesszebb menő előzékenységet tanúsította Apponyi kívánságaival szemben, de mi haszna, mikor a nemzeti párt vezére a miniszterelnök minden újabb kijelentésére, dacára annak, hogy az az ő kívánságai teljesítését magában foglalja, avval felel, hogy ez neki kevés, s hogy ő ennél többet kíván.

Igy történt szombaton is. Miután báró Bánffy Dezső a legnagyobb lojalitással hozzájárult ahhoz, hogy Apponyi indítványának tárgyalása elvileg elhatározottassék és az a bizottsághoz utasítottassék, és miután a meghatározott hangon kijelentette, hogy a kormányának legkomolyabb szándéka a kuriai bíraskodásról szóló javaslatot törvényerőre emelni; erre gróf

Apponyi Albert azt válaszolta, hogy ez a kijelentés neki nem elég, mert nincs benne garancia, vagy helyesebben szólva szankció. Mert az, amit Apponyi kíván, tulajdonképpen szankció, aminek alkalmazása azonban a politikában képtelenség.

Szankciónak helye van magánjogi kötelezettségnek elvállalásánál, amelyekben a teljesítés a kötelezettől függ s amelyekben épp ezért előre meghatározható, hogy a kötelezettség nem teljesítése minő jogi következményekkel járjon; de a politikában ilyen eljárásnak és consequentiáknak helyük nem lehet.

Báró Bánffy Dezső nem kényura a parlamentnek, aki egyszerűen parancsol, hanem csak felelős miniszterelnök, s épp ezért képtelenség tőle azt kívánni, hogy „végrehajtás terhe alatt” kötelezze magát a kuriai bíraskodásról szóló javaslat törvénybe iktatására, mert hisz ez nem tőle, hanem a törvényhozástól függ. Es függ ezen felül még attól is, hogy sürgősebb természetű ügyek, nevezetesen a kiegyezési kérdések korábbi tárgyalása nem válik-e szükségessé?

Ezt azonban Apponyi nem akarta vagy nem tudta belátni s a miniszterelnök nyilatkozatával be nem érte. Az eddigi békeelőzmények után azonban joggal mondhatjuk, hogy annak, amit Apponyi kíván, nincs hatása, mert mihielyt követelését teljesítik, ő azonnal többet kíván; s ezzel szemben viszont ő egyáltalában semmiféle garanciáját sem nyújtja a békének.

Hogy ilyen körülmények között a béke fog-e s mi módon létre jönni, az iránt kénytelenek vagyunk egyelőre teljes bizonytalanságban és bizalmatlanságban maradni.

HIREK.

Tájékoztató.

Február 1. Tüzlőtő bál.
Febr. 1. Nagybecskereki takarékpénztár közgyűlése.
Febr. 2. Népbank részvénytársaság közgyűlése.
Február 8. Athletikai club bálja.
Febr. 8. Torontálmegyei takarékpénztár közgyűlése.
Február 9. Vöröskereszteszervelet közgyűlése.
Február 10. Közigazgatási bizottság ülése.
Február 13. Jogász táncestély.
Február 15. Lövész-estély.
Február 18. A casinói dalárda vig. estélye.
Április 6. Táncmulatság az árvaház javára.
A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután.
A Ganz-gyár építési irodája az Uri-utczán, a Schuher házban van.

— **Uj anyakönyvvezetők.** A belügyminiszter Torontál vármegyében a módosi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Armovlyovics Pált, anyakönyvvezető helyettesekké Zsirus Józsefet és Kossa Endrét nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta. A szerb eleméri anyakönyvi kerületnek házasságjogi vonatkozásban a németeleméri anyakönyvi kerülethez tartozását a m. kir. belügyminiszter megszüntette s ezen kerületet teljesen önállósította. Ehhez képest Mastrovics Pál szerb-eleméri anyakönyvvezetőt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **Kinevezés.** A király dr. Vicssek András a bírási járásbíróihoz albiróvá nevezte ki.

— **Jótekonyság.** Még mindenkinél élénk emlékezetében van bizonyára a folyó hó 18 án rendezett polgári bál, a mely egy erkölcsi, mint anyagi tekintetben a legfényesebben sikerült. Talán nagyrészt az is vonzotta azt a szépségű közönséget, hogy a bál jótekonyságra volt rendezve, a tiszta jövedelem az „Iskolagyermekbarát” segélyező egyesület pénztárába vándorolt, a honnan pedig a legnemesebb célra lesz fordítva. A jövedelem 203 frt 26 kr, a melyet midőn lapunk utján nyilvánosan nyugtáz az intézőség egyúttal figyelmébe ajánlja az egyesület mindazoknak, a kik annyi buzgalommal teljesítik a legnemesebb emberbaráti hivatást. Az egyesület folytonos haladására mutat az is, hogy míg előző három évvel alig állt a vagyona 200 frtból, most 700 frttal zárja le számadásait.

A „TORONTÁL” TÁRGYAJA.

Soha!

— Rajz. —

Nyár volt, de már a rezgő nyárfa leveleit csendes hűvös szellő rezegette, az akácok a kis kert előtt sárga leveleket hullattak, s minden szél fuvallatra csendesen szállottak alá a virágok szirmjai; nyár volt, de az ősz kelhete meglátszott már a kerten, a mezőn, az erdőn... az egész tájon...

Kinn voltak a kertben, csendesen susogtak. Egy márványarcú, halovány leány s egy fiatal, karcsú, barna férfi. A leány csinos pongyolában, a fiatal ember poros, megviselt utiruhában.

— Margit! — szól az ifju, — tudja, hogy szegény vagyok, küzdelem, harcz, szenvedés életem, de én töreksem, fáradozok, küzdök, s ha méltó leszek kezére, eljövök, visszahozom szívemet, lelkemet oly üdén, érintetlenül, mint ahogy elvisezem, nem lesz más vágyam, csak hogy odáig emelkedhessem, ahol ön van, nem lesz más célom, csak önhoz méltónak lenni, s ha ezt elértem, nem lesz más boldogságom, csak önt boldoggá tehetni. Oh mondja Margit, vár-e rám, oh mondja, remélhetek-e, mondja, küzdhetek-e önért, élhetek-e egykor önért, csak egy sőt, egyetlen buzdító szót, Margit!

— Soha!

Az ifju megállott, felegyenesedett, térdéről leverte a port, vadászkalapját fejébe nyomta s egész hidegen felel:

— Jól van Margit, legyen tehát az ön akarata; nem kísérek meg többé büszkeségét megtörni. Ön büszke és szivtelen. De jegyezze meg, találkozhattunk még az életben, bárholyan is elkerüljük egymást, találkozhattunk még,

folytatá az ifju, de összeszorítva ajkait, többet nem tudott szólni; elfordult, hogy kicsorduló könye árulója ne legyen nagy fájdalomnak.

— A leány nem válaszolt, csak szomorú gondolatokba merülve nézett a lassan távozó ifju után.

A nap egészen lement, végső sugarai beárazották a felhő széleit, a kertből kiláthatott az országútra, hol a felszálló por lassanként elfedte egészen az ifju magas alakját.

Ez a leány Terényi Margit volt, az ifju Bobothy Sándor. Amaz egy gazdag fennhejázó család egyetlen örököse, ez egy elszegényedett bochoros nemes család utolsó ivadéka volt. A gyermekkor együtt töltötték. Együtt játszadoztak a kertben, udvaron, együtt bujkáltak a bokrok között, együtt lakmároztak az éretlen szilvából, ha kijátszhatták a szülei gondoskodását, együtt kaptak ki, ha valami csinyt követtek el.

Később az ifju a városba került, hol általában gyakran megjelent a szőke, halovány leányka, kit ott hagyott szülőfalujában. A leány megrögt, kifejlődött, később udvarlók vették körül, kik hamisraan elfeledtették vele azt az egyszerű komoly fiatal embert, ki a távolban ábitattal őrizé emléket.

Bobothy Sándor, mikor elérte célját, visszatért szülőfalujába s megkérte Margit kezét annak szüleitől. Hidegen fogadták. Margit büszkén és szivtelenül. Az ifju lesüört szemekkel távozott, szívében egy összeomlott mennyország boldogtalan emlékével.

Két év telt el. Bobothy Sándor ügyvédi irodát nyitott a fővárosban. Eleinte csak réklülőzéssel és küzdelemmel bírta fentartani magát, de fényes tetsége csakhamar utat tört a tömegek között. Egy vébészede tette híressé, melyet egy gyermekgyilkos nő ügyében tartott. A lapok közölték az egész beszédet, a kartársak

ép úgy, mint a nagyközönség igyekeztek megismerni a széptehetségű ügyvédet s rövid idő alatt egyik legkeresettebb irodája volt a fővárosban.

Itt hallotta, hogy Margit férjhez ment. Férjhez ment egy üresfejű, könnyelmű vidéki gentryhez, kinek egész mulatsága és foglalkozása az volt, hogy kutyákat tanított be vadászatra, kártyakompániákat toborzott össze a vidékről, mulattak, dobzódtak három napig, mikor a városban laktak színésznőknek udvarolt, vállaira vette az összes színész-ügyet, bálakat rendeztek, mulatságokat, piknikeket szerveztek, szóval ő volt a megye lelke, a semmittevő, könnyelmű emberek büszkesége.

Margit tündökölt, udvarlók rajongták körül, férje nem bánta, sőt még ő vitt feleségének udvarlókat, ha látta, hogy nem mulat. Ő meg természetesen másoknak udvarolt.

Pár évig folyt ez az élet. Margit szülei időközben elhaltak, az örökség eleinte lassan apadt, később rohamosan fogyott. Egyszer aztán beállott a szükség. Uri emberek, kik uri körökben forgolódnak, hamarosan találak segítséget. Elég egy aláírás s megvan a segítség. De könnyelmű ember kezében a milyen könnyen jön a pénz, olyan könnyen megy. Aztán az uri életet abbahagyni és dolgozni, az szegény, az annyi, mintba azt mondanák, hogy koldusok vagyunk. Tovább kell port hinteni a világ szemébe és várni a jó szerencsét. A bálak, a mulatságok, jótekonyságú táncosestélyek egymást érték s Margit mindenütt tündökölt, ragyogott. Irigyelt fénypontja volt minden országnak s a vidéki város minden polgárasszonya igyekezett közelébe férni.

Egyszer aztán egy pisztolydörrenés mindenek véget vetett. Valami hamis váltót emlegettek alattomban, de bizonyosat senki sem tudott mondani. A fiatal özvegy nem tűrt szegényfoltot

— **Bimbóhullás.** Sulyos csapás érte az állami polgári és felső kereskedelmi iskola derék tanárát, Fajér J. Simont, kinek 4 éves gyönyörű leánykája, Ibolya, ma virradóra hirtelen elhunyt. A kis halottat holnap, a hó 28 án délelőtt 10 órakor fogják eltemetni. — Lapunk zárta kor értesülünk egy hasonló szomorú hírről. Hausladen Mátyás városi számvevő 4 1/2 éves kis Jenő fiacskája a halál legújabb áldozata, őt is elragadta a gyermekek réme, a difteritisz, szomorúságban hagyva a kétségbeesett szülőket, akik valóságos rajongással csüggték a család büszkeségén, leendő szemefényén, a kihez olyan sok reményt fűztek valamikor. A virgocsz, eleven fiúcska nem deríti fel többé a jó apát, mert az Isten jobban szerette, mint az emberek, magához vette a mennyországba apró testvérkéit, az anygálok mellé, hogy onnan nézzen le övéire, a kik bizony aligha lesznek képesek elfeledni a kis Jenőt.

— **Az elásott kincs,** mely után Hechelbacher Ferencz Temesvárot annyi fáradsággal kutatott, már a mesék országába sorolható. Az újabban eszközölt ásatások ugyanis szintén nem vezettek eredményre, a miért a hadtestparancsnokság a további kutatásokat véglegesen be- szüntette.

— **Halálozás.** Dunsits Lajos, Bogáros községének derék jegyzője, mint őszinte részvét- tel értesülünk, meghalt. A család a halálozásról a következő jelentést adta ki:

Kosztaleczky Dunsits Irma a maga, vala- mint az alulírottak, egy számos rokonai nevében is, fájdalomtól megtört szívvel tudatja, forrón szeretett felejtethetlen jó férjének Dunsits Lajos, Bogáros község jegyzőjének f. év január 24-én, reggel 1/5 órakor élete 49. és boldog há- zasságának 23. évében, négy heti sulyos beteg- ség után, a Mindenható rendelkezéséhez mérten történt gyászos elhunytát. A megboldogult drága halott hült tetemei f. évi január hó 25-én, dél- után 3 órakor, fognak a róm. kath. anyaszent- egyház szertartásai szerint a helybeli temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozat pedig f. hó 29-án, reggel 9 órakor, fog a feltámadás örök reményében az Egek Urá- nak bemutatni. Az örök világosság fényesked- jék neki! Bogáros, 1896. évi január hó. Koszta- leczky Irma, Lajos, Berta, Ilona, unokahugai, illetve unokaöccse. Kosztaleczy Károly, Kosz- taleczky József, sógora, illetve sógoröccse. Kele- men Márton, unokaöccse és nevelt fia. Dunsits Jusztin, nagybátyja.

— **Szerelmi dráma.** Nagykikindáról írják: Egy fiatal szerelmes pár érkezett szordán délben Budapestre Kikindára és egyenest a „Mexikói“ - nak nevezett vendéglőbe szálltak. A férfi Mu- csalov Szreda kumáni illetőségű kovácslegény, az asszony Künther Katalin t. szécsányi ille- tőségűs egy negyedével azelőtt szöktek meg Nagy- Becskerekéről, a hol az asszony férje lakik s a hol a férfi mint kovácslegény dolgozott. Négy

hónapig Budapesten tengették életüket, de egy- jászuk elfogyott az aprópénzük, és hazafelé ki- vánkóztak. Alig voltak egy óráig a vendéglőben, a férfi előrántotta revolverét és rálőtt szeretőjére. A nő az első lövés után, daczára annak, hogy sulyosan megsérült, védte magát. Megragadta szeretője kezét, de az leteperte és egymásután még ötször rálőtt az asszonyra. Mucsalov, mi- után azt hitte, hogy szeretőjét a másvilágra kü- lödte, forgópisztolyát újra megöltötte és magára lött. Szíven lötte magát és menten meghalt. Künther Katalin később összeszedte minden ere- jét, kivánszorgott az udvarra és segítségért ki- állított. Csak erre értesültek a házbellek a szo- bában lejátszódott borzadalmakról. A rendőrség megérkezése után a sulyosan megsérült nőt a közpórházba szállították, a hol azóta ápolják. A férfit másnap eltemették. Az asszonyon mind a hat lövés talált. Egy lövés a jobb fül megett a koponyába hatolt, ez volt a legveszedelmesebb, a második a halántéksonton lepattant a bőr alá furódott s az állkapocs felett keresztül hatolva az asszony mellébe furódott, de a mellcsontba már nem tudott belemenni. A harmadik lö- vés a mellkasba, a negyedik a jobb oldalába hatolt. Ezen lövések egyike a tüdőt is megsér- tette. Két lövés a kart érte; egyik keresztül hat- olt az izmok között, egy összezúzta a kart. Leg- veszedelmesebb a koponyába ment lövés. A ko- ponyából lehető legnagyobb sikerrel lékelés ut- ján távolították el a körülbelül 4-5 cm-nyire hatolt golyót. Ugyanakkor az agymélyéből 3 csontszilánkot és egy kanálnyi összeroncsolt agy- velőt is vettek ki. Mindezek daczára az asszony teljes eszméletlenül van és nagyon valószínű, hogy miután mindezeidre a sebláz nem állott be, meg is menekül a haláltól.

— **Zsidó hitre tért leány.** A „F. L.“ írja: A recepczió életbeléptetése óta alighanem most esik meg először, hogy keresztény áttért a zsidó vallásra. Az érdekes aktus színhelye Nagyvárad; a hősnő pedig Engel Erzsébet. A fiatal hölgyet a szerelem vitte rá, hogy a kereszt- tény hitet elhagyja. Nagyváradon megismerkedett Hillinger Lipóttal és rövid ismeretség után megszerette. Hogy a leány vőlegény jelöltje iránt bizonyítsa szerelmét, áttért a zsidó vallásra, melyben a Judit nevet nyerte.

— **Kolumbus hajója a millenniumi ki- állításon.** A millenniumi kiállításnak egyik leg- vonzóbb látványója Kolumbus hajója mely Szir- mai Antal tanári akváriumában lesz lát- ható. A nagy csarnok legmélyén az óriási víz- oszlop között, korallok, csigák és uszkáló halak között, a fenékre merülve, fekszik majd Kolum- bus hajójának egyik fele, míg a másik fele az iszapba süllyedt. A hajó Szirmai Antal terve szerint készült s optikai csalódással teljes nagy- ságban tünteti fel a nagy hajót.

A hölgyek bálja.

— A „Torontál“ eredeti tudósítása. —

Igen úgy volt, a szó teljes értelmében, kilencz becskerei szép asszony és leány összedült, s rendez- te egy olyan bált, mely minden ízében sikerült.

Nem is tudom én, hogyan és miként tá- madt e gondolat, valószínűleg a paján jókedv egyik edes percének volt a szülőtte.

Magától jött; kipattant: mint kovából a szikra, de a kis szikra nagy tüzet fogott! Sőt a tűz hamvadó parázsa még most is éget, még most is hevit, s bűbajos fénye körül lengi a sombati estnek — éjszakának kedves emlékeit.

Daniel Ferenczné volt a tervező. Az övé volt az eszme, s csakhamar bár kicsiny, de az ügyért nagyon hevülő gárdát toborzott maga köré. Es e kis gárdával, melynek tagjai voltak: dr. Dellimanic Lajosné, Feilitzsch Bertholdné bárónő, özv. Hegedűs Miklósné, Kemény Etelka bárónő, Lócsay Irén, Ré- csey Annus, Wattay Margit, a főrendező: Daniel Feriné és hűséges főrendező társa: Szathmáry Sárka, csodás gyorsasággal te- remtették meg a hölgyek bálját, január 25-én, melynek egy tudom, hogy mása nem volt még ez ideig soha.

Az érkezőket a terem ajtajánál a hölgy- rendezőség egyetlen férfitagja: Daniel Ferencz fogadja, és kedves meglepetésül fából készült, sokros legyezőt nyújt át az érkező hölgyeknek. No de milyen legyező! Csimeres redőlyeire föl van írva a táncsrend!

— **Orült asszony halottja.** A szegedi Téglá- gyár utcában megható dráma játszódott le a napokban. A csendes külvárosi utcában egy Kiss János nevű szegény hajóács lakott a fele- ségével. Néhány év előtt meghalt egyetlen le- ányuk s ekkor az anya megőrült. Be is vitték a közpórházba, de néhány hónap mulva miután a gyógyulás jele mutatkozott rajta, kieresztették a férj kérésére, aki azután, szegény egyszerű embertől szinte szokatlan gyöngédséggel ápolta beteg lelkü hitvesét. A férfi a mult héten meg- betegedett és hosszas szenvedés után meg is halt. A férfi halálával azután ismét ráborult az asz- szony lelkére az örület homálya és meghalt fér- jét befektette az ágyba, és gondosan, mint a legféltettebb kincset, betakarogatta, úgy, hogy még csak a feje sem látzott ki a sok czókmók kö- zül, azután felöltözködött az ünnepi ruhájába, egy imádságos könyvet és egy olvasót vett a kezébe és leült az ágya mellé imádkozni. Így ült két napig. Nem ment sehova, nem szólt sen- kinek, hogy az ő gyámolítottját elszakította tőle a halál, sőt még az ajtót is magára zárta, hogy senki be ne mehesse. Két nap után az asszony- nak egy nőtestvére zörgetett be hozzájuk. Az sem tudott semmit, csupán a véletlenből ment oda. Soká zörgetett, míg egyszer csak kitekint- tett az ablakon a sápadt, rémes arcú asszony, majd később be is eresztette testvérét és rámu- tatva a halottra elmondta, hogy az már két nap óta alszik. Alig bírták elválasztani a holttesttől másnap, mikor azt koporsóba helyezték s azután eltemették. Szinte erőszakkal kellett elszakítani az ő halottjától, a kinek egyre mondogatta, meny- nyivel jobb dolga lenne a puha ágyban, mint a hideg sirban. . .

Farsangi krónika.

Estély a Koronában.

Nagy bálnak is kellett volna Becskereken az a multság, melyet néhány fiatal ember ren- dezett szombaton január 25-én este a Korona- szálló nagytermében. Vigan, kedélyesen telt el az est, távol volt minden feszesség, mindenki jó- kedvű volt, mindenki mulatott s ami a fő: a szép asszonyok, leányok sokat táncoltak; lehe- tett is, mert Récz Gyula húza a csárdást és a hallgató szép magyar nótákat, melyek mellett oly jól lehet elmulatni és Vászó ismert jó ban- dája játszott a körtánczoknál. Az újrának, hogy- voltak nem akart soha vége lenni, mintha csak egyébből sem állana az ember élete mint tisztán farsangból, mindenki a „má“nak, az estnek élt, hogy kivegye részét a mulatságból. Röviden szólva, egy a meghívottak, mint a ren- dezők meg voltak elégedve az est sikerével, mely semmi kívánni valót sem hagyott hátra, hacsak egy — kényelmesebb, nagyobb helyiséget nem, hol a levegőt fölfressíteni lehet; no de ilyen egy sincs városunkban. A négyeseket harmincz pár táncolt. A nagyon jól sikerült mulatságnak csak reggel felé volt vége. Jelen voltak:

nevével eladva minden ékszerét, butorát, ruháját, kifizette öngyilkos férjének minden tartozását. Ekkor egyedül, elhagyatva, támasz nélkül állott a világban.

Odafenn a fővárosban pedig egy fiatal férfi mindennap imájába foglalt egy nevet, minden- nap álmódott egy márványarcú, büszke, szivte- len asszonyról, a ki pedig oly boldogtalan volt!

Az eset hírére lesietett a megyébe. Mikor Margittal találkozott, még szebb nek, még büszkébbnek találta, mint volt. Pedig tudta, hogy szegény, hogy koldussá lett, hogy férje kipusztította mindenéből, s most támasz nélkül áll a világban.

Odalépett hozzá.

— Margit, szólj komolyan; én ép oly hi- deg és büszke hozzá, mint ezelőtt.

— Még büszkébb! felelt hevesen Margit.

— Pedig én még most is, most és örökre szeretlek, szólj az ifju hévvel és bensőséggel. Margit elsápadt, ajkába harapott, testén ideges remegés futott keresztül, nem bírt tovább állani, lerokadt egy székre.

— Margit! kiáltá az ifju, te szeretsz, te sze- rettél mindig, oh, miért tetted ezt?

A fiatal özevgy csak szokogott, keble heve- sen hullámszott és szakgatott, fuldokló hangon rebegé:

— Szerettelek, de örült voltam, nagyra- vágyó voltam s jobban szerettem a csillogást, ragyogást, mind önmagamot. Nagyon, nagyon szerencsétlen vagyok. Szava zokogásba fulladt s öntudatlanul ölelé át az előtte térdelő ifjut.

— Margit — szólj az; vessünk fátolt a multra, én elfelejték mindent, légy enyém, bol- doggá tessék mindörökre . . .

Az ifju nő arcán valami mennyei boldog- ság fénye sugárzott, amint fejét az ifju szék- s vállára fektetve, susogá:

Örökre . . .! mindörökre!

A kaszinó termeinek villanyos fényében szép látvány tárul az érkezők elé. Az élő virá- gokkal díszített táncsterem, a jól berendezett pipázó szoba s az étterem, melyen egy fűhár- terített hosszú asztal húzódik végig, gyönyörű harmóniával olvadnak egygyé. De egygyé olvadt' az a jó kedv is, mely a termekben honolt. De az öröm, a mosoly s a jókedv, mely ott ül az ar- czokon, egy percz alatt még derültebbé vál. Vajjon miért? vajjon mi idézi elő? Rázendül a zene, kezdődik a táncz. Milán ugyancsak jól húzza, a párok ugyancsak jól rakják! Egyik- másik már is kezdéi idézni hölgye tánczrendének jelszavát: szemtől-szemkőst; csak szívesen; sohse halunk meg . . .

Es folyik a táncz szakadatlanul; a csár- dások gyújtó dalait felváltják az édes-bus ke- ringő áriák, ezt más és ismét más tánczok zenéi majd a négyes, meg megint a csárdás.

A tánczok közti pihenőkbe a garde de dames-ek körül (Réczey Gyuláné, Szathmáry Kálmáné, Wattay Miklósné) s másutt is cso- portok alakulnak, s párolgó császék mellett pi- heni kiki a multság édes fádalmait. Itt egy ivoir ruhás hölgy, jókedvében szinte „ausgela- sen“. Pedig dehogy az! Csak a mamája fogta reá. Aranyos a kedve, s ez illik is neki nagyon. Na de ni! az ő ruhájának nincsenek ballonos ujjai. Tessék, a divat, mely az udvari bálnál egy kis körben megindult, ime már Becskerekre is elért.

Szomszédos hölgye mólászó tekintetet vet hol jobbra, hol balra, s nem hossza savorba az

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése 1896. január 27-én.)

Asszonyok: Deutsch Jakabné, Deutsch Józsefné, Deutsch Zsigmondné, Erős Aladárné, Eckstein Jánosné, Eckstein Vilmosné, özv. Fischer Károlyné, dr. Guttmann Jakabné, özv. Guttmann Jakabné, Heufeld Zsigmondné, Hirstenstein Márkné, Klein Hermanné, dr. Klein Mórné, Kovács Gedeonné, Löwinger Dezsőné, Mangold Hermanné, özv. Neu Róza, özv. Novák Károlyné, Pitzyle Szaniszlóné, özv. Pollák Katica, özv. Rosenfeld Lipótné, Schlesinger Jakabné, Spuller Lipótné, Strasser Miksáné, Steiner Bernátné, Temmer Mórné.

Leányok: Eckstein Dóra, Fischer Erika, Guttmann Margit, Guttmann Sarolta, Hirsch Janka, Hirstenstein Felice és Hilda, Jokly Irma és Jenni, Klein Gizella, Klein Helén, Klein Tusi (Temesvárról), Mangold Zelma, Novák Ilona, Rosenfeld Szidi, Schnitzler Gizella, Steiner Hermin, Temmer Berta.

Beszéda.

A „Szerb egyházi dalegyet” tegnapi, jan. 26-ki beszédjé minden tekintetben nagyon jól sikerült. A színházat teljesen megtöltö közönség a hangverseny minden egyes számával meg volt elégedve, Pichert karmester kitett magáért egy a karok betanításánál, mint azok vezetésevel és főleg ismert szép szongorajátékával, mely egyike volt az est fénypontjainak. A közreműködő hölgyek: Nikolics Irén, Risztics Katica, Mihajlovics Natália szongorajátéka, Grcsics Koszara szavalata megérdemelt elismerésben részesültek. Nagyon kedves száma volt a programnak, midőn négy kis leányka Rip-Ripből a kis Alice és Adrián énekszámát, „Mi még szeretni jól tudunk” elénekelték Szvilengatyn Dusan mint Rip előnéklése mellett. Erdekes volt az utolsó szám is, melyben elemi iskolai tanulók és az egylet négyes kara együtt adták elő Tollinger „Diszimo skole” ját. A hangverseny után hajnalig tartó tánc volt, melyen a négyeseket 70-80 pár táncolt.

Asszonyok: Adamovné (Botos), Grcsicsné Georgievicné (Perlasz), dr. Grujica Lázárné, Krsztics Jánosné, Kamenkovicné, Lelinné, Mihajlovics Miláné, Nikolicsné (Botos), Pericané (Orlovát), Predicsné (Orlovát), Pejicsné, Pichertné, Popovicné (Szöllös), Popovicné, Ruzsicsné, Riszticsné, Stakios Zsarkóné, Staicsné, Szávicné, Zavisicsné, stb.

Leányok: Adamov Zsófia (Botos), Bogojevics nővérek, Bogojevics Lyubicza, Dajkov nővérek, Erdelyán Zsófia (Elemér), Grcsics Koszora, Jánosfi Emilia (Botos), Jovánovics Ruzsicza (Tarras), Kadics nővérek, Kamenkovic Zsófia, Lelin Mária, Mihajlovics Darinka és Natália, Nikolajevics N. (Kumán), Nikolajevics Irén (Horvátország), Nikolics Irén (Botos), Predics Angelina (Orlovát), Pospesch Józsa (Tomasevác), Perics Dancz (Orlovát), Pichert Meláni, Pejits nővérek, Popovics Jelena, Popovics Julia (Szöllös), Popovics Vidoszava (Elemér), Risztics nővérek, Radics nővérek, Ruzsics Draginya, Raskovits Zorka, Staics Mária, Szavits Leposzava, Szmederevacz Katica, Tosios nővérek, Turinszki Tilka, Vukov Darinka stb.

Budapest január 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház ma ismét a vasuti concessiókkal foglalkozott.

Az első szónok Hermann Ottó Csáky Albin határozati javaslatát kibővíteti kívánja olyképen, hogy közhivatalnokok, képviselők nemcsak vasuti concessiókat ne nyerhessenek, de semmiféle állami vállalkozásban, bérletben se vehessenek részt.

Bartha szerint Csáky indítványa megbélyegzi a közhivatalnokokat, képviselőket ezért határozati javaslatot nyújt be, mely szerint mindazon vasuti concessiók, melyeket eddigelé közhivatalnokok, képviselők nyertek, egy 15 tagu parlamenti bizottság által felülvizsgáltsanak.

Csáky Albin szólalt fel ezután, a ki kijelenti, hogy indítványával senkit sem akart gyanúsítani vagy megbélyegezeni, sőt éppen a minden oldalról és mindenkor gyanúsított főispáni kart akarta a további gyanúsításoktól megóvni.

Polónyi rövidebb beszédben polemizál ezután Perczel belügyminiszterrel, mire Apponyi Albert gróf szóvá teszi a főispánok magatartását a választásoknál.

Pázmándy Dénes eddigi szokásához híven Szulyovszky nyitrai választási elnökről és Radó Kálmán volt főispánról regél rémes historiákat, amelyeket azonban Perczel és Wlassics miniszterek és Andrassy Gyula gróf azonnal kellő értékükre redukálták.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak kezelése alatt álló h. é. vasutak közös árudiszabásához a győr-veszprém-dombóvári h. é. vasut veszprém-dombóvári vonalának megnyitása napjával az I. pótlék lépett életbe, melynek példányai a magy. kir. államvasutak díjszabási szakosztályában darabonként 10 filléért kaphatók.

Budapest, 1895. január 10-én.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Dr. Brájler Lajos távollétében a szerkesztésért felelős Mayer Rezső.

Hirdetések.

31696. szám 1895.

Hirdetmény.

Torontálvármegye alispánja részéről közhírré tétetik, hogy a vármegye által építés alá vett s befejezéséhez közel álló módosi és zombolyai kórházak berendezéséhez szükséges tárgyak jegyzéke az első aljegyzői irodában folyó évi január hó 25-től február hó 15-ig közzemlére vannak kitéve, felhivatnak ennelfogva mindazok, kik ezen kórházak teljes berendezését elvállalni óhajtják, hogy ajánlataikat minden egyes tárgy értékének kitüntetésével hozzám folyó évi február hó 20-ig mutassák be.

Nagybecskerek, 1896. január hó 23.

Dr. Dellimanics

96-81

alispán.

(Utánnomást nem díjazatik.)

2107. szám. 1895.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pancsovai kir. járásbíróióság 1895. évi 5286., 5570., 5110. számú végzése következtében dr. Schendl Emil és dr. Orsó Mátyas ügyvéd által képviselt pancsovai népbank, Mihajlovics Lyubomir és az Adria biztosító társaság javára Scholcz Emil és társai ellen 270 frt, 77 frt 41 kr és 133 frt 34 kr s jár. erejéig 1895. évi július hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 479 frtra becsült butorok, ágyneműek, képek, tükrök, fegyver, varrógép, könyvek és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pancsovai kir. járásbíróióság 13070/1895. számú végzése folytán 347 frt 41 kr és 133 frt 34 kr tőkekövetelés, az árverés napján kiszámítandó 6% kamatai és eddig összesen 177 frt 12 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Glogonon adós lakásán leendő eszközzésére 1896. évi január hó 31-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pancsován, 1896. évi január hó 9. napján.

Bossán,

kir. bírósági végrehajtó.

104-1.1

a sok szempár, mely szemé sugarát lesi. Igazán jól választotta meg fehér ruhája díszét: az ibolyát, mely hosszú girlandokban ömlik rajta szét,

Az a másik, ki ott ül nem messze tőle. édes pillantással tekint tánczosa szemébe. Az ő világos kék ruhájáról is hiányzanak a ballonos ujjak. Alig távozik lovagja, már is egy más ur foglalja el helyét. Ez erre is ép oly merengve tud nézni. Ugyan, ki tudna eligazodni rajta. De elvégre jól teszi, s mi gondja a többinek rája.

Annak a másik csoportnak arannyal áttört ebér ruhás és fehér szegfűs hölgye kipirult arccsal győztesen s mosolygva tekint a környező urakra. Igen, győztesen néz, mert nem sikerült felfogadott tervük, őt tánczsal kifárasztani.

Annak az égszínkék ruhás hölgynek valami kedves mondani valója akadhatott szomszédja számára, est sejt legalább, aki látja nevető szeméit. Ruhája övéből hosszan csüng alá a legénycsalogató szalag, pedig ugyancsak nincs szüksége rája. Még piros szegfűi sem lehetnének vetélytársai arca rózsáinak.

Sárgával díszített világoskék ruhájában elmerülve gyönyörködik az est sikerén az a szépéges szép asszony, ki az egész bálnak tervezője s egyik legfőbb rendezője volt. Aranyos jókedvét tetézi, hogy kedvéért bátyja is megérkezett a bálra...

A mellette ülő azon szomorkodik, amin es

örül, ő azt sajnálja, hogy nincs itt a nővére, Erre azonban csak néha-néha gondol, mert a tánczoló serege nem hagyja pihenni. Fehér-sárga ruhája nagyon illett neki.

Szomszéd asszonya ép olyan ruhában, hevült arccsal szürcsölő párolgátheját, látszólag pihen, szemének tüze azonban árulója leendő, azt beszéli, hogy keres valakit. Neki a tánczából sohse lehet elég...

Merő ellentéte aki mellette ül fehér díszítésű sötétkék ruhában, az a tüzes nyugtalanság, ez a nyugodt tüzeség. Olyan méltóság teljes nyugalommal tekint a tánczolókon végig, s ha nem látnád, nem is hinnéd édes olvasóm, hogy mily hévvel szereti a tánczot...

De szól a zene tovább, repülnek a párok édes zaj és zambongás ömlik a termen végig. Hagyjuk őket itt mulatni, s egy rövidke percze térjünk a szomszéd termekbe át. A pipázó szobában éppen tarokkra invitálnak, a fiatalság tánczot pihenő része pedig vig beszéd között sűrözik-theázik, s cigarettjeik illatos füstje szétoszlik a légben. Közülük néhány évődik, nevetgél, pajkos megjegyzéseket tesz, kettőnek pedig furcsa gusztusa támadt: költökből csitálnak... Oda se nekik!... Benn az étteremben is ül egy kis kompánia, s közöttük a jó R.... bácsi fekete kávéját szürcsölve szidja Danielt, amiért itt a soupé előtt tiltott a dohányzás. De ép midőn szidja, vigan roppantja meg szivarja végét, egy tollkészel lefejezi azt, s egy perc alatt már bodor szivarfüst terül az asztal felett el...

Benn ezalatt folyik a táncz édesen — boldogan. A párok ép' most járják a második négyest, melynek szép figurái közül Daniel Feri ugyancsak a legszebbeket válogatja elő, s a négyesről karján tánczosnőjével megindítja a menetet az étterembe. Kezdődik a soupé, na de milyen soupé! Es amig tart, Milán ugyancsak muzsikál, felváltva szomorút és vigat, tudja ő jól, hogy e kettő keverve jó.

Majd a tósztók váltakoznak. Demkó Bandi a rendező hölgyeket, Feilitzsch Berthold báró pedig a rendezőség egyetlen férfi tagját élteti. Es a jó kedvű, folyton nő, még nagyobb lesz a soupécárdás alatt, melyben a nézők és tánczosok egyaránt kedvüket lelheték. Milán jól muzsikált hozzá, János cigány csellójának pedig, — tudom is én, hogy a nótától vagy a jókedvtől — kilyukadt az oldala. Na, de oda se neki — bánja is ő!...

Es így tart ez reggel 7 óráig, jókedv és derű mindenütt, ahol a szem csak megpillen...

Szóljak még valamit a férfivilágról is? Jókedvű volt mind. A helybelieken kívül a vidékről, sőt messzebb tájról is többen valának jelen, közöttük Pap Géza és báró Kemény Akos országos képviselők, Karátsonyi Andor, Samarjay Lajos és kívülük még számosan.

—n.

957. sz. 1896.

Torontálvármegye aispánjátó

17123. sz. ki. 895.

Pályázat.

Torontálvármegye aispánja által közhírré tétetik, hogy Nagy-Becskereken épült megyei József közkórháznál rendezesített belakó orvosai állás — mely 400 frt fizetés, ellátás, szabadlakás, fűtés, világítás és szolgálattal javadalmaztatik, — üresedésbe jött — annak megjegyzése mellett, hogy a fizetésnek 500 forintra leendő felemelése iránt az eljárás foganatban van.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy képességüket igazoló okmányok becsatolása mellett, és pedig a kik már szolgálatban állanak hivatalnokuk útján hozzám a **folyó évi február hó 5-ig** bezárólag nyújtsák be, mivel a későbbben érkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Nagy-Becskereken 1896. évi január hó 11-én.

Dr. Deliánics,
alispán.

62—32

(Utánnomás nem díjazatik.)

17123. sz. ki. 1895.

Hirdetmény.

Hivatkozással folyó évi január hó 1. napján fenti szám alatti kibocsajtott hirdetményemre, mely szerint Nagy-Becskerek város III. osztályu keresetadó kötelesei felhivattak, miszerint adóvallomásukat folyó évi január hó 20 napjáig adják be, ezenel közhírré teszem, hogy azok részére kik mind ez ideig vallomásukat be nem adták, további 8 napi zárharatáridő engedélyeztetik, miért is újból felhivattak, hogy azokat folyó hó 28. napjáig annál inkább adják be, mivel ellenkező esetben adójuk a törvényben meghatározott súlyos következmények terhe alatt hivatalból fog megállapítani.

N.-Becskerek, 1896. évi jan. hó 21-én

Krsztics Janos,
polgármester.

99—2.2

17124. sz. ki. 1895.

Hirdetmény.

Hivatkozással folyó évi január hó 1. napján fenti szám alatti kibocsajtott hirdetményemre, mely szerint Nagy-Becskerek város tökéletes adó kötelesei felhivattak, miszerint adóvallomásukat folyó évi január hó 15. napjáig adják be, ezenel közhírré teszem, hogy azok részére, kik mindezt ideig vallomásukat be nem adták, további 8 napi zárharatáridő engedélyeztetik, miért is újból felhivattak, hogy azokat folyó hó 28. napjáig annál inkább adják be, mivel ellenkező esetben adójuk a törvényben meghatározott súlyos következmények terhe alatt hivatalból fog megállapítani.

N.-Becskereken, 1896. évi január 21-én.

Krsztics Janos,
polgármester.

98—2.2

17125. sz. ki. 1895.

Hirdetmény.

Hivatkozással folyó évi január hó 1. napján fenti szám alatti kibocsajtott hirdetményemre, mely szerint Nagy-Becskerek város IV. osztályu keresetadó kötelesei felhivattak, miszerint adóvallomásukat folyó évi január hó 20. napjáig adják be, ezenel közhírré teszem, hogy azok részére, kik mind ez ideig vallomásukat be nem adták, további 8 napi zárharatáridő engedélyeztetik, miért is újból felhivattak, hogy azokat folyó hó 28. napjáig annál inkább adják be, mivel ellenkező esetben adójuk a törvényben meghatározott súlyos következmények terhe alatt hivatalból fog megállapítani.

N.-Becskereken, 1896. évi jan. 21-én.

Krsztics Janos,
polgármester.

97—2.2

Hirdetmény.

N.-Becskerek város területén lakó mindazon adókötelesek, kik oly haszonhajtó üzletet folytatnak vagy ipart űznek, mely az 1875. évi 29 ik t. cz. értelmében III. osztályu keresetadó alá tartozik, ezenel felhivattak, hogy az 1896—1898. évi adójuk kivetéséhez szükséges vallomásukat folyó évi január hó 20-ik napjáig a városi adóhivatalnál annál is inkább nyújtsák be, mert ellenkező esetben adójuk hivatalból fog megállapítani.

N.-Becskereken, 1896. évi január hó 1

Krsztics Janos,
polgármester.

82—3.3

Meghívó.

Az I. nagybecskereki magyar katonai hadastyán- és betegsegélyző egyesület **1896. évi február hó 2-án**, vasárnap délután 2 órakor a városház nagytermében ez évi

rendes közgyűlést

tartja, amelyre az egyleti rendes és pártoló tagok ezennel meghivattak.

T Á R G Y:

1. Az 1895. évi számadás letárgyalása.
2. Elnök megválasztása 1 évre.
3. A kilépés folytán megüresedett felügyelő bizottsági tagok állásai betöltése.
4. Esetleges indítványok.

Nagybecskereken, 1896. évi január hó 17-én.

Stern Sándor,
h. elnök.

90—2.2

Seyppoldt,
titkár.

13356. tkvi sz. 1895.

Árverési hirdetményi kivonat.

A törökbecsei kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Heumann Mór végrehajtónak Szücs Istvan és neje Horváth Teréz törökbecsei lakosok végrehajtást szenvedők ellen 1600 frt iránti végrehajtási ügyében a területen levő Török-Becse község határában fekvő 1038. sz. telekkönyvben foglalt A. I. (2431—2433 hrsz. szántó és kaszáló Szücs István és Szücs szül. Horváth Teréz megillető jutalek 1598 frt kiáltási árban 1896. évi április hó 9 ik napjának délután 3 órakor a kir. járásbíróság tkvi helyiségében árverés alá fog bocsájtani és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelölt és arfolyammal számított és 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelzett s óvadékképesnek nyilvánított értékpapírban a kikiáltott kezehez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átiszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 2 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, mindig az árverés napjától számított 6% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatalnál mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán letétni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontján a hivatali órák alatt a kir. járásbíróság telekkönyvi irattárában és T. Becse község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsen, a kir. járásbíróság, mint tkvi hatóságnál 1895. évi decz. hó 16-án.

Jakabffy,
kir. járásbíró.

101—1.1

1165. sz. b. v. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulról kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tbecsei tekintetes kir. járásbíróság 6220. polg. 1895. sz. végzése által Heumann Mór törökbecsei lakos végrehajtó javára Boberity Gyurka aracsi lakos ellen 291 frt tőke, ennek 1895. évi szept. hó 1 ső napjától számított 5% kamattal s eddig összesen 53 frt 22 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 460 frtra becsült kukorica, széna, szalma, kocsik, rosta, hordó s 2 lóbol álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 6411. polg. 1895. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Aracson alperes lakásán vagy a község házában leendő eszközzésére 1896. évi február hó 24-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Török-Becsen, 1896. évi január hó 13. napján.

Rankovits Istvan
kir. bir. végrehajtó.

100—1.1

1427. sz. B. v. k. 1895.

Árverési hirdetmény.

Közhírré tétetik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. járásbírósnak 1895. évi 19321. sz. a. kelt végzése folytán Danon Z. Salamon bpesti kereskedő czég részére, Gyukits Vikentie kis toráki lakosnál 306 frt és jár. iránti kielégítési végrehajtás útján 1895. évi december 6-án felül foglalt 1495 frtra becsült lovak, kocsik, tengeri gazdasági felszerelvények stbból álló ingóknak alperes lakásán Kis-Torákon bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladása 1896. évi február 7-ik napjának délelőtti 10 órára tűzetett ki.

Együttal felhivattak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, úgy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs, — miszerint az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólirhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be, annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtó kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Nagybecskereken, 1896. évi jan. hó 18-án.

Kiss Istvan,
kir. bir. végrehajtó.

105—1.1

Alólírott mint Számos községi szeszitalmérési aljogbérlet, hajtandó volnék a magas kincstártól folyó évtől kezdődőleg 3 évre bérbe vett

szeszitalmérési jogot

folyó évi február hó 1-től bérbe adni, mert ügyeim elfoglaltsága és testi törődöttségemmel fogva ezen üzletet tovább folytatni nem bírom. A közelebbi feltételeket készségemmel szolgálatja alólírott. Számoson, 1896. évi január hó 19-én.

Kocsoba Szilárd,
számosi lakos, szeszitalmérési jogbérlet

82—3.2